

సాధారణంగా ప్రేమను తెలుపుకోవడానికే కానుకలిస్తారు. ప్రేమను తెంచుకోవడానికిచ్చిన ఆ అసాధారణ కానుకేమిటి?

రోహిణీకా రె అందరిమీదా సమానంగా నిప్పులు కురిపించి యిక.... ఈరోజుకు చాలే అనుకుంది. చీకటి మూడు గంటలయి చోటు చేసుకున్నా యింకా భూమి సెగలు కక్కుతూనే వుంది. మురికివాడలో వూరిసరిహద్దుమీదగుడిసెల్లో వున్న వాళ్ళతమతమగూటికిచేరుకుంటున్నారు.

పగటి ఎండా శ్రమా మరచిపోయేందుకు కడుపునిండా మందు సేవించిన పోలయ్య తన గుడిసెముందు నవారు మంచం మీద కడుపురాసుకుంటూ "సారాతాగినా సుకమేలేదు, ఇదేంటి కాలం యిట్టా తగలడింది" అంటూ స్వగతంకో పలుకుతూ సగం కాల్చిన బీడి తీసేడు.

ఇలాంటి వరిసరాల్లో పోలయ్య బీడి వెలిగించి "ఎదవ కంపు వాసన సగం కాలిన బీడియే!" అని తుప్పక్కున ఉమ్మి— మరో ఊణానికి కళ్ళు మూసుకుని పొగ తన్మయత్వంలో మునిగిపోయేడు.

మోరీమీద దోమలు మందు కొట్టిన వత్తుల్ని చూసి యిక డిన్నర్ మొదలు పెడతాం అనుకుంటున్నాయి. పెళ్ళికాని పోలయ్య ఆదోళ్ళనందర్ని దొంగచూపులు చూస్తూ సుఖం పొందేస్తున్నాడు. అనుమానాల అచ్చయ్య పెళ్ళానికి ఈ రోజు కొత్త రంకు అంటగట్టి ఏడు తరాల అటు వైపు వాళ్ళ జాతకం వల్లవేస్తున్నాడు. త్రాగుడికే అంకితం అయిన ఏలేశ విప్పటిలాగే మురికి కాయ దాటలేకపోతు

న్నాడు. దూరంలో యిద్దరు కుర్రవెధవలు నిక్కర్ల మీన కొట్టుకునేందుకు సిద్ధం అవుతున్నారు. గంజాయి కొట్టిన బూరగాలు జంగమయ్య బ్రహ్మాంగారి పాటల్ని ఎత్తుకున్నాడు.

"మావో" అంటూ చెవిలో కఠోరంగా వినబడితే కళ్ళుతెరచి, "మళ్ళీ ఏం తన్నీసి నావే!" అంటూ పోలయ్య లెచి గుడిసెలోకి వెళ్ళి కుంవటిమీద కుంధను తన్నేసిన భార్యతో "నీతో సావాచ్చిందే గుడ్డిమా

లోకమా! తిన్నావుకదే! ఒకమూల కూర్చో కుండా అన్నీ కాలితో తన్నేసుకుంటూ యిట్లా గుడిసెంతా తిరుగుతావేంటి! అంటూ కసురుకుని రెక్కవటుకుని “వద అవతల కూర్చో” అని బయటకి తీసు కొచ్చి కూర్చోబెట్టి “ఉండు గోనెవరుస్తా; కూర్చుండువుగాని” అంటూ గోనె పరి చేడు. పోలయ్య భార్య నడుం చేరేసింది.

గుడిసె శుభ్రంచేసి బయటికి వచ్చి మంచం ఎక్కిన పోలయ్యకు రంగి తన ముందునించి పోతూ కనిపించింది. ఉషారు ఎక్కువయిన పోలయ్య “వోసేయ్ రంగి అట్లా పరుగులెట్టకపోతే ఒక్క నిమిషం ఆగి నాతో ఒక్కమాటమాట్లాడకూడదే!”

“కావాలి తెచ్చుకున్న గుడ్డి ముండ వుందిగా దాన్ని వక్కలో ఏసుకొని ఊసు లాడు” అంటూ రుసరుసలాడుతూ పోబో యింది.

“దాంతో ఆడితే నీతో ఆడినట్టు ఎక్కడ ఉంటుందే?”

“అయితే ఏ బుద్ధితో దాన్ని పెండ్లి సేసు కున్నావ్” అంటూ నడక సాగించింది.

“బుద్ధిలేక సేసుకున్నానే. అక్కడ అందరూ బిస్తులకి ఎగబడుతుంటే ఈమద్దె రిచ్చాలికి బేరాలే లేవు. అసుంటిది యిదేమొ ఆ గంజినీల్లా వాంపేసి. ఆ కుండలూ యిరిసేస్తది. ఏది యిర్పిసి నామొ అన్న యిశారం అయినా లేకుండా ఎట్లా నిదరబోతుందో!” అని గొణుక్కు న్నాడు.

“ఏంటి మావా! మల్లీ నన్నే ఆడిపోసు కుంటున్నావా?” అంటూ పలవరింతులా అడిగింది.

“ఏం లేదే అన్నిటికీ నువ్వొక ర్తివి. నువ్వు వడుక్కో” అంటూ కసిరేడు.

“నీకు నన్ను సూస్తే ఎప్పుడూ కోవమే! గుడ్డిముండను అనేకదా యిట్లా సీతాకారం వడుతున్నావ్. నా ప్రారబ్ధం యిట్లా వుంది” అంటూ మెల్లగా కూని రాగాలు తీయసాగింది.

“సీసీ, యింటిలోనూ బయటా యింత మనశ్శాంతిలేదు!” అనుకుంటూ మంచం మీదనించి లేచి గుడిసెకు దూరంగా వున్న సారాకొట్టు సీనయ్య పాకలో దూరి. “వాహా వాక ముంత యియ్యి” అన్నాడు.

“కూసో” అని ముంత అందించి, ఏంటి పోలయ్యా, యీమద్దె మల్లామల్లా వొచ్చి తాగుతున్నావేంటి? మనస్సేం బాగుండటం లేదా!” అని అడిగేడు.

పోలయ్య మాట్లాడలేదు. ముంత తీసు కొని తాగసాగేడు.

సీనయ్యకి పోలయ్యని చూసే అభి

మానం. పోలయ్య గురించి అంగరికి తెలుసు. ఒకప్పుడు జూదగాడు. తాగు బోతూ. తిరుగుబోతూ. ఆ వేశానికి మారుపేరు అయిన పోలయ్య పెండ్లి అయింతర్వాత మ హాబుద్ధి మంతుడు

అయిపోయేడు. అన్నీ మరచిపోయేడు. రెండేళ్ళు సుఖపడ్డాడు. తర్వాత పెళ్ళాం కళ్ళు అమ్మవారొచ్చి పోయేయి. పెళ్ళాం గుడ్డిది అయినా పెళ్ళాన్ని అభిమానించేడు. ప్రొద్దున లేస్తూనే నీళ్ళు నల్లనించి

కేశ సంపదకు

రీటా

స్త్రీలూ పురుషులూ వాడవచ్చును

సూపర్ ఎకానమి (100 ml) సైజులో కూడా వస్తున్నది

ప్రముఖ పుస్తకములు
 పోస్టు ద్వారా పొంది నెలకు
 రూ 1,000/- సంపాదించండి
 టి.వి. రెడియోట్రాన్సిస్టర్ గైడ్
 ఒక్కంటికి 35/-, డైలరింగ్ & కటింగ్
 గైడ్ 12/50, కామనూత్ర (వాత్యాసన)
 15/-, వైవాహిక జీవితం 12/50, పొబ్బ
 గ్రహ 12/50, నెక్స్ట్ అట్లాస్ (యు.ఎస్.
 ఎ) ప్రచురణ 15/-, 88 వడక గది
 బొమ్మలు 15/-, డ్రాయింగ్ & పెయిం
 టింగ్ 15/-, కోక్ శాస్త్రం (112 బొమ్మ
 లతో) 15/- పోస్టేజీ రూ 4/- అదనం.
 STAR BOOK DEPOT (AJ)
 Chhapeti, Aligarh

ఉచితం ఉచితం ఉచితం
తెల్ల మచ్చలు
 ఏ రకం తెల్లమచ్చలైనా వారిరంగు
 మరియు ఎర్రమచ్చల రంగు మాత్రమే
 డాక్టర్ "డాగ్ వివాశక్" వాడిన
 యెడల మూడు దినములలో మారును.
 అటుపైన మామూలు చర్మమువలె నుండి
 పోవును. ప్రచారం కొరకు 1 సీసా మందు
 ఉచితముగా పంపెదము. వెంటనే
 వ్రాయండి. Address :
 Shri Vastav Pharmacy
 P. o. Katrisarai (GAYA)

వార్తలకు, వ్యాఖ్యలకు
"ఆంధ్ర జ్యోతి"
 దిన పత్రికనే చదవండి.

డా|| పి. వి. కె. రావు, B. A.,
 వైద్యవిద్యావేత్త, వైద్యాచార్యుడు, నెక్స్ట్ స్పెషలిస్ట్

 విభాహము వాయిదా వేయ
 నవనరంలేదు. హస్త
 ప్రయోగం, నరముల బల
 హీనత, శీఘ్ర స్కలనము
 లకు ఆయుర్వేద చికిత్స.
 పోస్టు ద్వారా చికిత్స
 కలదు.
 రాజ్ నాన్ క్లనిక్,
 టి.వి. కోడ్, తెనాలి, పోస్ట్ : 700, 1010.
 SUVARNA

తెచ్చినాడు. కాపీ పెళ్ళానికి కాబోసి రిక్తా
 లాగేందుకు వెళ్ళాడు. ముద్యాభ్యాం
 నాచి యింత ఉడికింది పెళ్ళానికి పెట్టి
 తను యింత తిని కుండలు కడిగి పోయే
 వాడు తిరిగి తాత్రి వాచి నంట చేసే
 వాడు.

నాలుగు రోజులకొకసారి పెళ్ళాన్ని
 రిక్తాలో కూర్చోపెట్టి తనే తొక్కుకుంటూ
 ఊరంతా తిప్పి ప్రతివీతనీ తనకొచ్చే
 భాషలో వర్ణించి చెప్పేవాడు.

ఇంటి పనితో, బయటి పనితో మరి
 అలసి ఎప్పుడైనా తన దగ్గరికి ముంతకి
 వస్తే "పోలయ్య వయస్సులో వున్నావు,
 నీ బతుక్కి ఒక సుఖమా, సంతోషమా
 ఆ గుడ్డి పెళ్ళాంతో! మళ్ళీ మ ను వు
 ఎందుకు ఆడవు?" అనేవాడు.

"ఎందుకు సీనయ్య, ఈ బతుకే
 జాగుంది, యిండులో ఏం తక్కు
 వాచ్చింది" అనే పోలయ్య మూడేళ్ళు
 క్రిందట ఒకరోజు "సీనయ్య నేను మళ్ళీ
 పెళ్ళి చేసుకొందాం అనుకుంటున్నా"
 అన్నాడు.

తను ఆశ్చర్యంపించి తేరుకోకమునుపే
 "నాకు తండ్రిని కావాలని వుంది. పెండ్లాం
 గుడ్డిదయినా వరవాలేదు, గొడ్డలు మాత్రం
 కాకూడదు" అన్నాడు పోలయ్య.

ఆరోజు తను సంతోషించేడు.
 పోలయ్యతో తనూ వొక ముంత తాగేడు.
 తర్వాత పోలయ్య రెండు సంబంధాలు
 చూసేదని తెలిసింది. అంతే! తర్వాత
 పోలయ్య ఆసంగతే ఎత్తలేదు. తనే ఉండ
 బటలేక వొకసారి అడిగేడు "యీ ఆ
 సంగతి ఎత్తకు" అన్నాడు కఠినంగా
 పోలయ్య.

తర్వాత సీనయ్య పెళ్ళిగురించి అడగ
 లేదు

పోలయ్య రెండో ముంత ఖాళీచేస్తూంటే
 చెవిబోడు, అవిబోడు రంగయ్య, రంగి
 మొగుడు కంటుకుంటూ వచ్చి బెంచీమీద
 పోలయ్య ఎదురుగుండా కూర్చున్నాడు.

మనస్సు తెలికవతూంటే కనురెప్పలు
 ఎత్తి పోలయ్య చూసి "రంగా బాగా
 ఉన్నావా" అన్నాడు, తాలామటుకు
 సొంజ్జల రూపంలోనే. తలాడించాడు
 రంగడు.

"యింట్లో పెళ్ళాన్ని పెట్టుకుని యిట్లా
 కల్లు పాకలమీద వడ్డావేంటి" అంటూ
 సొంజ్జలతో అడిగేడు పోలయ్య.

వాడు అదెక్కడికి పోతుంది. అది
 ఎప్పుడూ యింట్లో వుండేదేగా అన్న
 భావంతో నవ్వి - "గుడిసెలోంచి చూసిని
 నీ మంచం కాలీగా వుంది. నువ్వు యీడ

వుండొచ్చని వచ్చినా" అని సీనయ్యతో
 "పోలయ్యమావేరే ఒక ముంతయియ్య"
 అన్నాడు.

సీనయ్య పోలయ్యని ప్రశ్నార్థకంగా
 చూశాడు.

పోలయ్య యిప్పు అన్నట్టు తలాడిం
 చేడు.

"రంగివాస్తేకట్టం" అన్నాడు సీనయ్య.
 "యియ్యకపోతే వీడితో కట్టం"
 అన్నాడు పోలయ్య, సీనయ్య ముంత
 అందించేడు.

రంగయ్య వొక ముంత ఖాళీచేసి రెండో
 ముంత అందుకుందాం అని నోరు ఎత్తే
 లోసల రంగి గుమ్మంలో నిలబడి నమి
 లేసే కన్నుల్లో చూస్తూ "యిక్కడున్నావా
 అక్కడ గెంజికి కుంపటిమీద నీళ్ళు వడేసే
 లోసల దాటుకుంటివి కదే, వద తాగు
 బోతోడా, పొగలంతా రెక్కలు యిర్చు
 కుని కట్టం చేయాల. రాత్రి నిన్ను ఎతు
 క్కుంటూ కల్లుపాకలు తిరగాలా?"
 అంటూ అరుస్తున్న రంగివైపు తల ఎత్త
 కుండా లేచి బయలుదేరాడు.

"సీ, వొక్కసారిచెప్పే బుద్ధుండాలి"
 అంటూ తుప్పుకున్న ఉమ్మేసి రంగి
 వెనక్కి తిరిగింది.

విషాదంగా వొక్క నిటూర్చు విడిచి
 పోలయ్యకూడా లేచేడు. అతని వొళ్ళంతా
 తేలికగా ఉంది. తూలుతూ గుడిసెపై పు
 నడక సాగించేడు.

ముందర రంగి, దాని మొగుడు, వాడు
 బతువంతా దానిమీదనే నడుసున్నాడు.
 వాడి బరువుకి ప్రొద్దుటినించి వసులుచేసి
 అలసి ఉన్న రంగి అప్పుడప్పుడు వారికి
 పోతోంది.

రంగిని అలా చూస్తూంటే బాధపిం
 చింది. ఈ కుంబోడు, చెవిబోడు, తాగు
 బోతు గురించి యిది ఎంత కష్టపడుతుంది.
 దీనికి అలువంటూ లేదేమో!

"అమ్మా" అంటూ రంగి కొడుకు
 తల్లిని చూడగానే వరి గెత్తుకుంటూ
 వచ్చేడు

"ఏందిరా?" అంటూ అంత చీదరలో
 ఆశక్తతో ఆస్యాయంగా వలుకరించింది.

"నాకేమో బయం ఏసింది! నీవు
 ఎక్కడి కెళ్లేవే" అంటూ వాడు కుచ్చిళ్ళు
 వట్టుకుని సాధిస్తున్నాడు.

"నీ అయ్యదగ్గరకు ఎళ్లేనే, యిట్లాంటి
 అయ్యలు ఉన్నంత సేపూ నీలాంటివల్ల కూ,
 నాలాంటి వల్ల కూ బయమేనే" అంది.
 ఈ మాటలు పోలయ్య చెవిలో కూలాల్లా
 తాకేయి.

"తాగినా సుకంలేదు" అనుకుంటూ

గుమ్మంలో వున్న మంచంమీద వారికి పోయాడు పోలయ్య.

రాత్రి మానసికంగా అలావు శరీరాన్ని మద్దగా తయారుచేస్తుంది. ప్రొద్దున్న ఏడయినా కడుపులో చేతులు, కాళ్ళూ ముడుచుకొని పడుకున్న పోలయ్యను అతని భార్య రెండోసారి లేపింది. చానీలు కాసి యియ్యే అంటూ.

“ఉండే అంటూ” అటు వొత్తిగిల్లి వడుక్కున్నాడు.

ఇంతలో “పోలయ్యమానా” అంటూ పిలుపు వినబడింది నిద్రనుతును వాడి లిందే పిలుపు. అలావును పోగొట్టేపిలుపు అటు తిరిగి చూసేడు. ఆరేళ్ళ కిటుడు నల్లగా. బొద్దుగా ఉన్నాడు. వాడు రోజూ దేనికోదానికి అతనివద్దకు వస్తుంటాడు. వాడి చూస్తే పోలయ్యకు అభిమానం. ఆ సంగతి కిటుడికి తెలుసు అందుకే వాడికి కషం వచ్చినా సుఖం వచ్చినా పోలయ్య దగ్గరకే వరిగెత్తుకుంటూవసాడు.

“పోలయ్య కళ్ళు చిలికించి ఏంటరా” అన్నాడు

“ఏంలేదు యియాల నా పుట్టిన దినం అంటు: అమ్మ కొత్తచొక్కా కొంది. నువ్వేం కొంటావే?”

చంగున చీ కూర్చున్నాడు పోలయ్య. పోలయ్య ముఖం పువ్వులా విచ్చుకుంది. కిటునిదగ్గరకు తీసుకుంటూ “నీకేంకావాలే” అన్నాడు ముద్దాడుతూ.

“లేవడమే ఆలీసం లేసినావు. ఇంక ఊరందరి పిల్లల్ని ముద్దాడుతూ కూర్చుంటే వసులన్నీ ఎప్పటికీ తెమలాల లెగు” అంటూ అతని భార్య అడిలించింది

“ఉండవే” అంటూ భాగ్యని విసుక్కుని “నీకేం కావాలి చెప్పు కిటు” అన్నాడు.

“నాకా నాకా” అంటూ ఆ లో చిస్తున్నాడు. ఇంతలో రంగి మహంకాళిలా ప్రవేశించి “నీకేరా చెప్పేది. తలంటి పోసుకోరా అని కుంకుడికాయలు దంచు తూంటే యిక్కడ దిగబడ్డావరా” అంటూ కసిరింది

“అమ్మా పోలయ్య మావేమొ నాకు”

“నీకు, నాకు ఏమీఎవరూ అక్కరలేదు పద” అంటూ చేయి పుచ్చుకొని లాక్కెళ్ళింది.

పోలయ్య ఆనందం చిచ్చుబుడ్డిలాగా దిగిపోతూంది.

“అయిందిగా ఆ సందర మేమొ. అందరూ ప్రొద్దున్నే ఆడిపోసుకుంటేనేకాని నీకు తెల్లారినటు ఉండను” అంటూ చిట పటలాడింది పోలయ్య భార్య.

ఈ మాటలు ఏమీ వినని వాడిలా పోలయ్య తన విధుల్లో మునిగిపోయేడు.

- * దై రెక్టుగా (1 సం॥లో) ఇంటర్: B.A/B.Com; M.A/M.Com.
- * B. A/B. Com డిగ్రీ ఎంట్రన్స్ (ఆంధ్ర)
- * ప్రై వేటుగా LAW / B.Ed / M. B. A / D. B. M / I. C. W. A పోస్టల్ / ఓరల్ కోచింగ్.... ప్రాస్పెక్టస్ రు. 5/-

ప్రసాద్ కామర్స్ కాలేజీ

బృందావన్ గార్డెన్స్ * గుంటూరు 522006.

* APPSC; రైల్వే సర్వీస్; BANK Exams; C. A. ఎంట్రన్స్ పరీక్షలకు ప్రత్యేక శిక్షణ హాస్టల్ వసతులు కలవు.

జయశ్రీ మాస పత్రిక

ప్రత్యేక సంచిక (1980) మీరు చదివారా?

ఆంధ్ర దేశంలోని సుప్రసిద్ధ రచయిత (త్రు)ల రసవత్తర కథలతో రచ్యమైన న్యూసాలతో, రుచిమయైన కవితలతో వెలువడింది అందమైన బహువర్ణ ఆఫ్ సెట్ ముఖచిత్రం. 1/4 డెమీ సైజు-విడి సతి వెల రు 6/- మాత్రమే

‘జయశ్రీ’ మాస పత్రిక, దుర్గా అగ్రహారం, విజయవాడ-2.

రుచికరమైన మెత్తని వడలు క్షణంలో!

ఆర్కే
ఇన్ స్టెంట్ వడ మిక్స్
కామన్ మిక్స్, డాబ్ల మిక్స్
సూపర్ రియకుశాయి.

శ్రీ రామకృష్ణ డయరీ
179, ఎల్.కె.వీధి పుం. పుం.
బెంగులూర్ 560 004
టెలిఫోన్: 603482

ఇటీవల భీమవరం త్యాగరాజ భవనంలో జిల్లా వైద్య ఆరోగ్య శాఖారి ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడిన సంక్షేమ అష్టావధానంలో అదనపు జిల్లా వైద్య ఆరోగ్య శాఖాధికారి డాక్టర్ సి. ఎన్. చంద్రశేఖర్ అష్టావధాని శ్రీ నరాల రామారెడ్డిగారిని నన్యనిస్తున్నప్పటి చిత్రం.

ఆ రోజంతా రిక్తా లాగుతూనే ఉన్నాడు పోలయ్య. బేరం చేయకుండా డబ్బు ఎంతిస్తే అంత తీసుకుని వొక్క విముషం కూడా ఆగకుండా సంపాదిస్తున్నాడు. తను యీ రోజు డబ్బు సంపాదించాలి, కనీసం వొక వదిహేను అయినా. అప్పుడు ఆలోచించాలి కిట్టుడి కేమి కొనాలి.

మధ్యాహ్నం వంటిగంట అయింది. జ్యేష్ఠమాసం సూర్యుడు వొక్క వెలుగు వెలుగుతున్నాడు. రిక్తా త్రొక్కిత్రొక్కి కాళ్ళు లాగేస్తున్నాయి. ఇంతలో ఇల్లు జాపకం వచ్చింది. తనెళ్ళి తన భార్యకు గంజికాయాలి. అది తనచేతుల్లో కాసిపోసే దాక కడుపు కాల్చుకుంటుంది. గుడిసె. భార్య జ్ఞాపకం రాగానే రిక్తాని యింటివైపు మల్లించేడు. పెద్ద వీధులు. చిన్న వీధులు వన్ వేలూదాటి మురికికాలువదాకా వచ్చేడు. అక్కడ ఆ ఎండలో కాలు కాలు తూంటే కిట్టు ఉష్ అనుకుంటూ కొత్త చొక్కాతో పరుగులాంటి నడకతో యింటి వైపు పోతూ కనిపించేడు.

“వారేయ్ కిట్టుడా. ఈ ఎండలో ఎక్కడికిరా?” అని రిక్తా దిగేడు.

కిట్టు పోలయ్యవైపు తిరిగేడు. ఆరేళ్ళ వాడి చెతిలో ముంత.

కిట్టుని అలా చూడగానే పోలయ్య కోపంతో ఊగిపోతూ “యిదేందిరా” అన్నాడు.

“అయ్య ముంత తెచ్చున్నాడే. ఆడికి కాలు బెనికిందంట. నన్ను సంపిండు”

పోలయ్యకు అవిటివాడిమీద పట్టలెనంత ఆగ్రహం వచ్చింది. “ఆరేల్లు నిండని కిట్టుని కలుపాకకు వంపిస్తాడా? ఆడు మడిసేనా” అని అనుకుని-

“కూపోరా” అంటూ కిట్టుని రిక్తాలో కూర్చోబెట్టి బలంగా తొక్కసాగేడు.

రెండు నిమిషాల్లో రంగడి గుడిసె ముందు చేరి “వారేయ్ రంగా” అంటూ గాండ్రీస్తూ లోనికి ప్రవేశించి మంచంలో వదుకుని గుడిసె కప్పుకేసి చూస్తున్న రంగడిని బలంగా వొక్కతన్న తన్నేడు.

అర్చకంగా ఉన్న రంగడు “అమ్మో నన్ను సంపేస్తున్నాడో” అంటూ మంచం మీదనించి ఎగిరి క్రింకపడ్డాడు.

లోవల్నించి రంగి పరిగెత్తుకుంటూ వొచ్చిక్రోధంతో “నాడ్డి యిటా అయినా బ్రతకనివ్వవా” అంటూ అరిచినంత వని చేసింది.

“ఆడు చేసిన ఎదవ పనికి యీ సేతుల్లోనే సుపేయాలే” అంటూ కప్పకూచాసేడు పోలయ్య.

రంగడికి పెదాల కదిలికే కనిపిస్తుంది కాని శబ్దం వినిపించటంలేదు.

“అసలు సంగతి చెప్పకుండా ఏంటి అట్లా చిందులు తొక్కుతావు” అంటూ ఆసహనంగా అడిగింది రంగి.

“అసలు సంగతి ఏమని చెప్పనే రంగి ఎటా చెప్పనే. కిట్టుడికి కలుపాకలకిపోయే వయస్సుండే! యీడు-యీతొత్తు కొడుకు కిట్టుని కలుపాకకు వంపించేడు కలు అట్టుకు రమ్మని” అంటూ దీనంగా అన్నాడు.

“ఆడి కొడుకుని ఆడు కలు పాకలకు అంపుకుంటాడు. మధ్య నువ్వెవరు ఆడ్డి అడగడానికి?”

“అవునే రంగి నేను వోరినీ కాదే. అందుకే నువ్వు ఆడి గురించి రెక్కలు తెగ్గొట్టుకున్నా చూసూ వూరుకున్నా. పాచి పనిచేసి కూరలు అమ్మి అలిసొచ్చిన నిన్ను ఆడు బూతులతో, దెబ్బలతో పూజ చేసినా ఊరుకొన్నా. కాని ఆడు కిట్టుడిచేత కలు తెప్పిస్తే నేను వోరోలా ఊరుకోలేక పోయేనే! కిట్టుడి తండ్రీలాగే బాదపడ్డానే. ఎందుకే రంగి. నువ్వు చెప్పే.”

రంగి కళ్ళ ముందర లీలగా గతం! పెళ్ళి వచ్చిపూ, జూగడూ, తిరుగు బోతూ అయిన పోలయ్య మాటలకు కరిగి పోయి వాడ్డి మనస్సు రిగా ప్రేమించడం ఫలితంగా కడుపులో కిట్టు వడటం. తరువాత పోలయ్య కనబడకపోవడం భయంతో చచ్చిపోదాం అనుకోవడం. కాని కడుపు లోని పోలయ్య గుర్తు తన్ను చావకుండా చేయడం. బ్రతికిఉండి కడుపులోని బిడ్డను తండ్రిని ప్రయత్నించడం. తగినంత సమయం లేకపోవడంవల్ల కుంటోడూ, చెవిబోడూ అయిన వీడ్డి కట్టుకోవడం. వీడితో కషనడడం. తర్వాత పోలయ్య యిక్కడ ఉన్నాడని. గుడ్డి పెళ్ళాంతో కాపురం చేస్తున్నాడని తనకు తెలియడం. యింకా పోలయ్యమీద అభిమానం చంపుకోలేక వాడికి దగ్గరగా వొక గుడిసె తీసుకోవడం- రంగి కళ్ళముందర తిరిగింది.

“కిట్టుడ్డి కలుముంతతో చూసి తల్లి లాగ నువ్వెంత బాధపడ్డావో నేనూ అట్లానే పడ్డానే రంగి. యికినించి మీరు నా గగ్గర వుండకపోతే నా కిట్టుడిని యీ తాగుబోతోడు ఏంచేస్తున్నాడో అని నేను బాధపడుతుంటానే; నా గగ్గరి కి వచ్చే సేండే! మిమ్మల్ని నా పానంగా చూసుకుంటానే!”

ఆశ రంగిని బలంగా లాగుతూంది. తను ఏంచేయాలి?

వొక్క-క్షణం కళ్ళు మూసుకుంది.

“అమ్మా” అంటూ పిలిచాడు కిట్టు.

“ఎంటిరా?” అంటూ కళ్ళు తెరిచింది.

“అయ్య తెలివితప్పిందే” అన్నాడు.

“అయ్య” ఆ మాట తన కత్తవ్యం

స్ఫురింపజేసింది. ఆ మెకళ్ళలో ఆశ. ఆత్మతా మాయం అయింది. మోహతీత మైన చూపులో పోలయ్యను చూసూ “మావాయీడు నీ కొడుకు యీకి అయ్య నిద్దా మనే ఈ రంగడ్డి పెళ్ళిచేసుకున్నా.

ఇప్పుడు నేను నీతోపోతే అందరూ నీ కిట్టుని లేచిపోయినదానికొడుకు. వుంచుకున్న దాని కొడుకు అంటారు. నీ కొడుకుని అందరూ అట్లా అంటూంటే బరించ గలవా?”

పోలయ్యలో ఆగ్రహం దిగిపోయింది.

మత్తు వొడిలినవాడిలా. వివేకం జనించినవాడిలా. తల ఊపుతూ వెనక్కి తిరిగేడు. తనకొడుక్కి వొక అయ్య కావాలి.

“కిట్టుడా నీ పుట్టిన రోజుకు నీకు అయ్యను యిస్తున్నారా. అంతకంటే ఎక్కువ ఏమీ యాయలేనురా” అని గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయేడు.